

Article Info/Makale Bilgisi

✓Received/Geliş: 12.12.2017 ✓Accepted/Kabul: 20.03.2018

DOI: 10.30794/pausbed.440209

Araştırma Makalesi/ Research Article

Köseman, Z. (2018). " Grace Paley'nin "Anne" Adlı Kısa Kısa Hikâyesinde Yalnızlaşma Ve Yabancılaşma", Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, sayı 32, Denizli, s.373-378.

GRACE PALEY'NİN "ANNE" ADLI KISA KISA HİKÂYESİNDE YALNIZLAŞMA VE YABANCILAŞMA*

Zennure KÖSEMAN**

Özet

Amerikan yazar Grace Paley, "Anne" adlı kısa kısa hikâyesinde belli sayılara sıkıştırılmış sözcük dağarcığının satır aralıklarında gizli olarak ifade etmeye çalıştığı birçok şeyi okuyucuya anlatmak istemektedir. Bu makalede anlatılmak istenen durum, Paley'nin, bu kısa kısa hikâyesinde görünen çok görülmeyen şeylerin insanların yalnızlık ve yabancılaşma duygularına ve hislerine sebep olduğu ve bu yolla da geçmiş günlerine özlem duyarak buldukları ortama yabancılaştıklarıdır. Post modern edebi dönem incelenecek olursa, karakterlerin birçok psiko-analitik problemlerinin olduğu ortaya çıkmaktadır ve bu sorunlar gerek aile içerisinde ve gerek toplumsal yapıda bireylerin birbirinden uzaklaşmalarına ve iletişim problemlerinin artmasına yol açmaktadır. Bir kelimesinde bile birçok şeyin anlatılabildiği kısa kısa hikâyelerde yoğunlaşmış saklı bir dil mevcuttur. Yani, anlatım dilinin çok etkin oluşuyla Paley, okuyucuları kendi dünyalarına, yaşadıkları geçmişlerine ve bu geçmişin onlarda bıraktığı izlere de değinmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Yalnızlaşma, Yabancılaşma, Modern/Post-modern önem, Amerikan kısa tkısa hikâyesi, Grace paley.*

ALIENATION AND ISOLATION IN GRACE PALEY'S SHORT SHORT STORY, "THE MOTHER"

Abstract

American writer, Grace Paley presents her short short, "The Mother," to the readers in a limited quantity of words in which different meanings are covertly hidden in between the lines. In this article, the aim is to explain invisible meanings more than the visible that cause the individuals to experience the sense and the feeling of isolation and alienation as well as result in a retrospection for the past and, thus, become alienated and isolated to their surroundings. When post-modern period is analyzed, the individuals have some psychoanalytical matters, and these cases result in a rise in communication disorders, alienation and isolation in the families as well as social life. In short short stories, there is condensed hidden meaning even in a word. That is, through an effective language, Paley leads the readers towards their own inner worlds, their pasts and the influences of the previous years on them.

Keywords: *Isolation, alienation, Modern/Post-modern period, American short short story, Grace paley.*

*Bu makale, daha önce 2016'da Fırat Üniversitesi'nde ASOS Kongresi: I Uluslararası Sosyal Bilimler Sempozyumu'nda sunulan "Living Past in Present in Grace Paley's 'Mother'" (Grace Paley'nin "Anne" Adlı Kısa Kısa Hikâyesinde Geçmiş Günümüzde Yaşama" adlı bildirinin, genişletilerek ele alınmış ve Türkçe'ye çevrilmiş halidir.

**Dr. Öğr. Üyesi, İnönü Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Batı Dilleri ve Edebiyatları Bölümü, MALATYA.
e-posta: zennurekoseman@yahoo.com.tr (orcid.org/0000-0002-3420-9801)

Grace Paley derin duygulara sahip, geniş hayal gücü olan. . .
düz yazı yazma sanatını cesaretle yüreğinde taşıyan birisidir.

Philip Roth¹

1. GİRİŞ

Bu makalenin asıl amacı, çağdaş yaşantıda bireylerin, yaşadıkları post-modern ortamın koşuşturmasından dolayı iletişimsizlik içerisine düşmeleriyle, kendilerini geçmiş yaşantılarına yaptıkları gizemli yolculukta bulmaları ve bu yolla özlemlerini gidererek yaşadıkları yalnızlıklarını ve yabancılaşmalarını bir ölçüde örtmeye çalıştıklarını Amerikan yazar Grace Paley'nin "Anne" adlı kısa kısa hikâyesi yoluyla ortaya koymak olacaktır. Geçmişe duyulan özlemin yaşanması aslında insanların içerisinde buldukları toplumda kendilerini yalnızlaşmış ve yabancılaşmış hissetmelerinden kaynaklanır. Modern ve post-modern dönem öncesinde daha çok geleneksel yaşantı sürdüğünden, toplumda var olan ailelerin yaşam tarzlarında birlik, huzur ve toplu yaşamdan söz edilebilirken, çağdaş dönemlerde ise bunun tam tersine kendi iç dünyalarında yalnız başına kalmış bireyselliğin tercih edilebildiği yaşam şekilleri gözlenebilmektedir. Bu yalnızlaşma sonucunda da insanların birbirlerine karşı yabancılaştıkları görülebilmektedir.

2. "ANNE" ADLI KISA KISA HİKÂYEDE YALNIZLAŞMA VE YABANCILAŞMA

Derin duygular yoluyla kısa ve kısa kısa hikâyeler yazan Amerikan yazar Grace Paley, bu duruma "Anne" adlı kısa kısa öyküsünde değinmektedir. Paley, daha çok Amerika'ya göç eden insanlar hakkında yazmaktadır ve bu insanların toplumdaki beklentilerini vurgularken, onların beklendiklerini bulamadıklarını ve geçmişe özlem duymayı bir yaşam tarzı haline getirdiklerini, bu yolla da hayatlarında yalnızlık içerisine düşerek topluma yabancılaşmayı bir yaşam felsefesi haline dönüştüğünü incelemektedir. Paley, söz konusu kısa kısa hikâyesinde geçmişte yaşanmış olan güzel günleri okuyucuya hatırlatarak, bireylerin içerisinde buldukları sosyal yalnızlıklarını ve toplumdaki uzaklaşmalarını dile getirmektedir. Sosyal yaşantılarında hissettikleri duygusal bozukluklar, onların daha önceleri aile yapılarında sahip oldukları birlikteliklerini modern toplumda artık gerçekleştiremediklerini ortaya koymaktadır. Belirtilen kısa kısa öyküde, Özer'in de açıkladığı gibi, "bir söylem çözümlemesi" yoğunlaşmış (gizleyici) bir dil kullanılarak aktarılmıştır (2012: 9). Bir başka deyişle, kısa kısa hikâye yazarı dilin gizemli yönlerini çok iyi kavramıştır. "Söylem çözümlemesi" ile kısacık kelime birlikteliğiyle anlatılmak istenenden öte saklı ufuklar da keşfetmiştir. Kullanılan dil, Özer'in ifadesiyle, ideoloji üretmiştir ve kadının toplumda yalnızlığını ve yabancılaştığını vurgulayarak, konunun feminizm inceleme alanında büyük önem taşıdığını vurgulamıştır.

Bu kısacık hikâyede üç ana kahraman olay örgüsünü oluşturmaktadır: anne, baba ve kız çocuk. Öykünün başlangıcında anne ölmüştür ve kız çocuğu geçmiş anılarını anlatmaktadır. Kız çocuğu, geçmişte yaşadıklarını günümüzde yaşıyor muşçasına hafızasına yerleştirmiştir. Böyle bir olay örgüsüne sahip "Anne" adlı kısa kısa hikâyede, Robert Shapard ve James'da belirtildiği gibi, Paley'nin özellikle vurguladığı şey kısa kısa hikâyenin iyi bir şekilde anlaşılabilmesi için "bir şiir gibi yavaşça tekrarlanarak okunması olmasıdır" (1986:253). Öyle ki, şiir okudukça derinleştiği gibi, bu hikâyeler de tekrarlanarak yavaş yavaş okuduklarında farklı boyut kazanarak derinleşirler. Bu hikâyelerin sentezinde okuyucuya iyi bir şekilde ulaşabilmek için yoğun bir analiz gereklidir ve aceleci davranılmayan titiz bir çalışma söz konusudur. Öyleyse, bir genelleme yapılacak olursa, kısa kısa hikâyeleri inceleyebilmek uzun hikâyelerden ve hatta romanlardan daha zordur. Kısacık kelime dağarcığının içerisinde saklı olan ufukları ve yazılamayan-görülemeyen sözcük sanatını ancak çok okuyarak geniş ufukları keşfedebilen edebiyat yazarları çözebilir.

Geçmişe özlem duyarken önemli olan şey, bireyin bulunduğu toplumsal yapıdan kendini uzak hissetmesidir. Bu uzak hissediş ise yabancılaşmayı tetikler ve bireyi yaşantısında teklife ve bireyselliğe sevk eder. Yabancılaşmanın kökenlerine bakılacak olursa, temelini Hegel'den alan yabancılaşma tarifleri yapılırken, bu terimle ilgili tanımlamalar yapan birçok bilim insanının olduğu görülmektedir: Bunlardan bazıları, Ludwig Feurbach, Karl Marx, Erich Fromm, Herbert Marcuse, George Simmel ve Emile Durkheim'dir. Bu makalede ele alınmak istenen daha çok Hegel'in tanımlaması olacaktır, çünkü Hegel yabancılaşma tanımlamasını yaparken, geçmişle bağlantı kurar. Hegel 'yabancılaşma' teriminin iki büyük ve birbirleriyle ilintili anlamı olduğunu belirtmektedir. İlk tanımlamada Hegel'in ortaya koyduğu şey, "bireyin özde farklı biri olmadığı ve geçmişte birleşik olduğu bir şeyden ayrı olduğunun farkındalığı" vardır. İkinci tanımlamada ise bireyin yine "özde farklı olmadığı ve geçmişte birleşik olduğu bir şeyden ayrı olan benliğinden kasdi vazgeçiş" söz konusudur. Öyleyse, Özbudun'un ifade ettiği gibi,

1 Cahill, Susan. (Ed.). *Women Fiction: Short Stories By and About Women*. (Kadın Yazını: Kadınlar Tarafından ve Kadınlar Hakkında Yazılan Kısa Hikâyeler). New York: Mentor Book, 1975: 230.

bir ölçüde kendinden uzaklaşan birey aynı zamanda toplumdan uzaklaşarak yabancılaşmış olur (2007: 18). Yani, yorum yapılacak olursa, birey geçmişiyile vardır ve geçmişine yolculuk içerisindedir. Geçmiş tercih edilirken, hem kendine hem de içinde bulunduğu topluma yabancılaşır.

Diğer kuramcılarının tanımlamaları daha çok birbirlerinden etkilenecek getiridikleri yeni bakış açılarıyla tanımlamayı genişletmekte ve temelde bireyin toplum içerisinde yabancılaşmasıyla teklik unsurunu dile getirmesi ve bu teklisinde toplumsal parçalanmalara kadar gidebilecek sorunları birlikte getirdiği vurgulanmaktadır. Hutcheon'ın açıkladığı gibi, geçmişe özlem, postmodern bakış açısında çalışma konusu haline gelmiştir ve asıl amaç "geçmişe dönerken" geleneksel yaşam bölgelerini "eleştirel olarak yeniden ziyaret etmek" yoluyla "geçmişe yeniden irdelemek" olarak ima edilir (1990: 4). Burada bir ironi vardır: Geçmişe yolculuk aslında gerçek yaşamdan uzaklaşmadır. Hutcheon, aynı zamanda geçmişe ziyaret etmeyi bireyin toplumdan uzaklaşması olarak tanımlar. Yani, birey kendi iç dünyasında yalnızlaşmıştır ve de geçmişe uzanan bir özlemle gerçek dünyasından uzaklaşmıştır (Hutcheon 1990: 39). Bu bağlamda incelenen olursa, Paley'nin kısa kısa öyküsünde tüm aile bireyleri (birbirlerinden uzaklaşmayı, birbirlerine yabancılaşmayı benimserler. Paley'nin bu hikâyesinde kız çocuğunun dilinden bir aktarımda, anne bunu kocasına açıkça dile getirir: "Benimle biraz konuş. Artık hiç konuşmuyoruz" (1994: 26). Böyle bir iletişimsizliğin yaşandığı ailedeki kız çocuğu, annesinin ölümünden sonra, annesinin yaptığı günlük aktiviteleri sürekli hatırlar, bu kızın hayatta ne kadar yalnızlık içerisine düştüğünü ve duygusal yönde parçalanmış bir insan olarak geçmişte yaşadığı güzel günlere ihtiyaç duyduğunu sürekli dile getirir. Hutcheon'ın belirttiği gibi, nostalji bağlamında aile ilişkilerini yeniden değerlendiren genç kız bir ölçüde "geçmişte yaşadıklarını ironik bir şekilde yeniden eleştirir" (1990: 23). Herkesi iletişimsizliklerinden ve böylece aile ilişkilerinin bozguna uğramasından dolayı suçlar. Bu bağlamda, geçmişe günümüzde yaşama sadece nostaljik bir bakış açısı değildir, aynı zamanda günümüz yaşantısında yaşanan uzaklaşmayı gözler önüne serer.

"Anne" adlı kısa kısa hikâyesinde bunalan bireylerin bir ölçüde psikolojik rahatsızlıklardan dolayı iç dünyalarında geçmiş yolculuğuna çıkmaktadırlar. Paley'nin kısa ve kısa kısa hikâyelerinde değindiği önemli konular daha çok günlük yaşantıdan alınmıştır ve çağdaş yaşantıda toplumsal rahatsızlığa sebep olabilecek problemler olmuştur. Yani, Schleifer'da belirtildiği gibi, onun hikâyeleri toplumsal yaşantının sesidir (1985: 37). Sıradan yaşantıda sorun oluşturan problemler, bireylerin iletişimsizlik sorunundan dolayı birbirlerine ilgisiz davranmalarına ve kendi iç dünyalarında yalnızlıktan boğulup gitmelerine sebep olmakta ve sonuçta da yeni psikolojik problemlerin ortaya çıktığı görülmektedir. Yani, artık iç ve dış dünyalarında kendilerini yabancılaşmış hissederek büyük bir boşluk içine düşerler.

Paley, yeni yaşam olanakları için Amerika'yı kutsal topraklar olarak gören insanları ele alırken, kurgusal edebi yapıtlarında ülkeye yeni gelen bireylerin beklediklerini bulabilmek için uğraşlarını da sergiler. Paley "Anne" adlı gizemli kısa kısa öyküsünde geçmişe duyulan özlemi nostaljik bir yaklaşımla sergileyerek, hikâyedeki bireylerin birbirlerinden uzaklaşarak, geçmişe kaçışlarını dile getirir. Belirtilen bu öyküsünde, ana karakterlerden baba gerçekten yoğun çalışan bir doktor olup, hastalarıyla ilgilenmekten kendi aile bireyelerine ayıracak zamanı yok denecek kadar azdır. Yeni çalışma düzeninde, baba o kadar yoğundur ki, eşi ile iletişimsizlik içerisine düşmüştür. Aile bireyleri, yeni yaşam çevrelerinden çalışma hayatının yoğunluğundan dolayı bir ölçüde memnun değildir ve geçmişteki düzenli yaşam şartlarını özler hale gelmişlerdir. Paley, bireylerin psikolojik olarak yaşamdan memnuniyetsizliklerini postmodern kadın (burada daha çok küçük bir kız çocuğudur) bakış açısıyla dile getirir. Ayrıca, derin bir bakış açısı ile şairane bir yoğunlukla düşünülerek yorumlanan bu kısa kısa hikâyede, üç ana karakterin neden isimlerinin olmayışı düşünülmesi gereken bir sorudur. Çünkü, bu kişiler daha çok toplumda yaşayan tüm insanları simgelerler, yani bir ölçüde onlar stereotipler. Anne toplumda var olan tüm anneleri, baba aile, kız çocuğu ise ailelerde boğulup kalan çocukları simgelerler.

Binder'da belirtmektedir ki, Paley, Birgit Framkoth ve Susanne Opfermann ile yaptığı bir röportajda hayatında önemli gördüğü üç şeyin olduğunu söyler: yazını, ailesi ve politika (1995: 79). Bu da onun özel yaşantısının yazıları için önemli olduğunu ve "Anne" adlı kısa kısa hikâyesinde de otobiyografik özellik sergilediğini okuyucuya aktarır. Böyle bir özellik, aslında, birlik ve bütünlük isteğinin işaretidir, olmayışı ise psikolojik bozukluklardan olan yalnızlaşma ve yabancılaşmanın var oluşudur. Bunu simgelercesine, hikâyedeki genç kız, bütünlüğü sadece zihninde yaşar ve bütünleşmiş yaşantı özlemi içerisinde olur: annesini kaybetmiştir, babasının çalışma hayatının yoğunluğundan dolayı, bir ölçüde onun da yokluğunu yaşamaktadır. Dolayısıyla, kafasında ilgisiz bir baba (erkek) modeli vardır: yani kafasında canlandırdığı erkek modeli babasından ibarettir ve onlar aile bireyelerine karşı ilgisizlerdir, ama, dış dünyaya ise yeterince sevecendirler. Bu durumu kısa kısa öyküsünde dile getiren Paley, 1980 yılında Leonard Michaels'ın onun ile yaptığı bir röportajda, hikâyelerinde genellikle sıradan günlük yaşantıyı incelerken, daha çok eril konulara değindiğini belirtir ve Paley'nin değindiği konularda ise sıradan yaşantıda ciddi

unsurların onun yazmasına konu olduğunu vurgular (1997: 28). Bu ciddi unsurlar daha çok iletişimsizlik sonucunda bireylerin yalnızlaştığı ve birbirlerine yabancılık hissettiklerinden ibarettir, sonuçta da geçmiş yaşantılarına karşı bir özlem içerisindedirler. Bu kısa kısa hikâyedeki kız çocuğunda olduğu gibi sürekli kafasında canlandırdığı örnek aile modeli özlemi vardır. Binder'ın belirttiğine göre, öyküsündeki şairane aktarımında aslında genç kız Grace Paley'i simgeler ve genç kız gibi Paley de yaşadığı bölgedeki yaşam koşullarında "kadın erkek arasındaki yıpranmış ilişkileri" anlatır (1995: 81). "Anne" adlı kısa kısa hikâyeye, bu tematik unsura bir örnektir. Hatta kız çocuğunun bakış açısıyla, annenin ölümü tüm ailenin bütünlüğünü etkilemiştir ve aile ilişkileri oldukça zayıflamıştır.

Aynı röportajda Paley, Binder'a göre, anne-kız bağlılığına değinerek, biraz öteye gidilecek olunursa karşılıklı kadın kardeşliğini (sisterhood) ima eder (1995: 82). Böyle bir bağlılık, toplumsal cinsiyette erkek ve kadın arasında iletişimsizlikten dolayı bir psikolojik parçalanmayı da işaret eder. Bireyler artık kendi iç dünyalarında kaybolup giderek birbirlerine yabancılaşırlar (Özbudun 2007: 36). Bu hikâyede görüldüğü gibi kadın ve erkek çok ayrı düşünce yapılarına sahiptir: baba her gün bir çok hastayla sürekli konuşması gereken başarılı biri, fakat kendi aile dünyasında karısını sürekli yalnız bir şekilde hastalığıyla baş başa bırakan oldukça duyarsız birisidir. Anne açısından bakılacak olunursa, öleceğini hisseden anne, ortamda karamsar bir şekilde boğulup gitmiştir ve sağlığını kaybettiği için büyük bir yakın ilgi beklemektedir. Evin kız çocuğu ise anne-baba arasındaki bu uzaklaşmanın, diğer bir ifadeyle yabancılaşmanın farkındadır ve bu durumun aileyi parçalayacağını düşünmektedir: yani karşımızda bilinçli bir şekilde davranan bir kız çocuğu vardır. Ama yine de annesini hastalıktan kurtarma adına bir şey yapamamaktadır. Görüldüğü gibi, ailedeki tüm bireyler birbirlerinden oldukça uzaklaşmışlardır ve onların bu uzaklaşmaları iç dünyalarındaki karanlık yaşantılarını ifade etmektedir. Katherine Hulley, Grace Paley ile yaptığı bir röportajında Taylor'da belirttiği gibi, Paley bireylerin iç dünyalarındaki karanlık yaşantılarını yazılarında aydınlatmaktadır:

KH: Daha çok ne hakkında düşünüyorsunuz?

GP: Kadınların karanlık yaşantıları hakkında. Bu konu beni yazmaya başlatan şeydir. Ve aynı zamanda hiç kimsenin bu durum ile ilgilenmediğini düşünmüyorum. Fakat yine de ben bu durumu aydınlatmam gerekiyor. Böyle yapmam kimse için olmasa da benim ve arkadaşlarım içindir. (1990: 4)

Röportajdan alınan kısa bir alıntının da ima ettiği gibi, Paley için kadınların karanlık-çapraşık yaşantıları çok önemlidir ve toplumda açıklığa kavuşturulması gereken bir durumdur. Böylelikle Paley'nin en büyük uğraşısı, kadınların iç dünyalarındaki belirsizlik durumunu ortaya koyan duygusal ve zihinsel çöküntüyü çözüme kavuşturmak olmuştur. Bu durumu "Anne" adlı kısa kısa hikâyede de görebiliriz: evlilikteki ilişkisinde kendisini yalnızlık içerisinde bulan bir anne, post modern dünyada duygusal yönde parçalanmışlığı yaşamaktadır. Bu parçalanmışlığı aynı zaman da kız çocuğu da yaşar ve kısa kısa hikâyenin başlangıcında kendisine sürekli olarak annesini hatırlatan şarkıyı dinler: bu onun için geçmişe olan bir yolculuktur, anlık yaşantıdan bir ölçüde kaçış anlamına gelen bu gizemli yolculukta kendisini aslında mutlu ve huzurlu hisseder. Gerçek yaşantısında onunla ilgilenerek onu koruyan birilerini aradığı için, bu geçmiş yolculuğunda annesinin onu koruyan uyarılarını hatırlar. Paley'de geçer: "Hiçbir zaman öğle yemeğini bitirmiyorsun. Etrafta anlamsızca gezinip duruyorsun. Başına ne gelecek acaba?" (1994: 325). Bu onun düşünüldüğünü O'na hatırlatır, bu uyarılar gelecekte onun başına gelebilecek muhtemel tehlikelere karşı onu uyararak içindir. O, bu uyarılara rağmen, kendini daha rahat hisseder.

Bu tehlikelerle ilintili olarak "Kapı" sözcüğü bu kısa kısa hikâyede 7 kez tekrarlanarak kullanılan bir metaforudur: bireylerin içerisinde buldukları yalnızlıktan kurtulmak için aradıkları çıkış kapısı olarak yorumlanabilir. Daha da derin bir bakış açısında ise, kapının ardı onları dış dünyada bekleyen tehlikelere işaret eder. Yine kapı eşliğinde, Paley'de belirtilir ki, kız çocuğu annesine karşı duyduğu nostaljik özlemi içinde bulunduğu yalnızlık hissini dile getirir

Aslında hayatımın geri kalan anında sadece kapı eşiklerinde değil, birçok yerde onu [annemi] görmeyi özledim, teyzelerimle yemek odasında, camdan aşağı yukarı bakarken, . . . bahçede, babamla oturma odasında (1994: 326).

Yani onun her anı annesiyle geçirdiği geçmiş yaşantısını belirten izlere sahiptir. Geçmişten bahsederken, bu kısa alıntıda hep ima ettiği şey birlikte idare ettikleri ortak yaşantılarıdır. Yine bu alıntıyla günlük yaşantı ve geçmiş yaşantı arasında bir tezat oluşturulmaktadır. Geçmişte bütünlük ve birliktelik varken, günümüz yaşantısında bireysellik ve insanın kendi yaşantısı içerisinde boğuluşu vardır. Yani, geçmiş huzuru çağrıştırırken, günümüz yaşantısı bunalımı çağrıştırmaktadır.

3.SONUÇ

“Anne” adlı kısa kısa hikâyede kız çocuğu nostaljik olarak geçmişe özlem duyarken ima edilen şey sıkı aile ilişkilerinin yok oluşu ile birlikte kaybolan geleneksel aile bütünlüğü ve bağlarıdır. Aile bütünlüğünün giderek yok olması sonucunda bir boşluk içerisine düşen aile bireyleri, toplumun bir parçası oldukları için artık toplumda psikolojik problemler belirmiştir. İnsanların birbirlerinden uzaklaşmasıyla giderek artan yalnızlaşma ve yabancılaşma belirmeye başlamış, bu sorunlarda daha ileriye giden bireylerde ise diğer hikâyelerde görülebilen intiharlara kadar gidilebilen sonuçlar ortaya çıkmıştır. Aile içerisinde belirginleşen etkileşim sorunlarıyla birlikte doldurulamayacak büyük boşluklar oluşmuştur. Kadın ve erkek iletişiminin zayıflığından yıkılan ilişkilere vurgu yapılmış, arada kadının yıpranmışlığı belirtilmiştir. Bu boşluklar içerisinde bireyler sadece eski günlerine, değerlerine ve sıkı ilişki güttükleri geleneksel yaşantılarına özlem duymuşlardır. Yani, bir ölçüde, post modern yaşantılarından uzaklaşmak ve kaçmak istemektedirler. Hiçbir isme sahip olmadan bu kısa kısa hikâyeye konu olan karı koca, aslında toplumun sesi olmuşlardır. Yani, iletişim yetersizliğinden dolayı boğulup giden insanlar, toplumda kendileri gibi ilgiye muhtaç birçok bireyin olduğunu ima etmektedirler.

KAYNAKÇA

- Binder, Wolfgang ve Heimbrecht Breinig (Ed.) (1995). **American Contradictions**, (Amerikan Zıtlıkları), Wesleyan University Press, Hannover, 77-110.
- Cahill, Susan. (Ed.). (1975). **Women Fiction: Short Stories By and About Women**, (Kadın Yazını: Kadınlar Tarafından ve Kadınlar Hakkında Yazılan Kısa Hikâyeler), Mentor Book, New York.
- Hutcheon, Linda (1990). **A Poetics of Postmodernism: History, Theory, Fiction**, (Postmodernizmin bir Poetikası: Tarih, Teori, Roman), Routledge, New York ve London.
- Michaels, Leonary. (1997). "Conversations with Grace Paley", **Conversations with Grace Paley**, (Grace Paley ile Konuşmalar). (Ed: Gerhard Bach ve Blaine Hall), University of Mississippi, Jackson, 26-35.
- Özbudun, Sibel, George Marcus & Temel Demirer. (2007). **Yabancılaşma ve....** Ütopya Yayınevi, Ankara.
- Özer, Sevinç. (2012). "Kısa Öyküde Güç İlişkileri", **Dünyanın Öyküsü: İki Aylık Öykü Eleştiri Dergisi**. (3): s. 9-13.
- Paley, Grace. (1994). "Mother", (Anne). **The Collected Stories**, (Toplu Hikâyeler). (Ed: Farrar Straus Giroux). Harper Collins, New York, 325-327.
- Schleifer, Ronald. (1985). "Chaste Compactness", (Saf Etkili Anlatım), **Contemporary American Women Writers**, (Çağdaş Amerikan Kadın Yazarlar), (Ed: Catherine Rainwater ve William J. Schelck), Kentucky University Press, Lexington, 31-51.
- Shapard, Robert ve James Thomas. (1986). **Sudden Fiction: American Short-Short Stories**, (Ani Kurgu: Amerikan Kısa-Kısa Hikâyeleri), Gibbs M. Smith.
- Taylor, Jacqueline. (1990). **Grace Paley: Illuminating the Dark Lives**, (Grace Paley: Karanlık Yaşantıları Aydınlatma), Texas Press, Austin.

Anne²

BİR GÜN sabah radyosu dinliyordum. Bir şarkı duydum: "Oh, kapı eşiğinde annemi görmeyi özledim." Aman Allahım! O şarkıyı anladığımı mırıldandım. Sık sık annemi, kapı eşiğinde görmeyi özledim. Aslında, kapı eşiklerinde sık sık durup bana bakıyordu. Bir gün, arkasında kalan koridorun karanlığında öylece duruyordu. Yılın ilk günüydü. Üzgün bir şekilde bana dedi ki, 17 yaşındayken sabaha karşı 4'te eve geliyorsun, ya 20 yaşında kaçta geleceksin? Herhangi bir anlam vermeden, alay etmeden soruyordu. Ölüm için endişeli hazırlıklara başlamıştı. Yirmi yaşına geldiğimde burada olmayacağını düşünüyordu. Bu yüzden endişeliydi.

Başka bir zaman odamın kapı eşiğinde duruyordu. Daha yeni, Sovyetler Birliği'nde ailenin durumuna karşı olan politik bir bildiri yayınladım. Seni budala, Allah aşkına uyumaya git, sen ve Komünist fikirlerin! Babam ve ben, onları 1905'te gördük. Biz hepsini tahmin ettik.

Mutfağın kapısının önünde, hiçbir zaman öğlen yemeğini bitirmezsin, dedi. Anlamsızca çevrede tepinip duruyorsun. Başına neler gelecek?

Daha sonra öldü.

Aslında hayatımın geri kalan bölümünde onu görmeyi özledim, sadece kapı eşiklerinde değil, birçok yerde—teyzelerimle yemek odasında, pencerede bloktan aşağı ve yukarı bakarken, karafil ve zinya çiçekleri arasındaki köy bahçesinde, babamla oturma odasında.

Konforlu deri koltuğa oturdular. Mozart dinliyorlardı. Birbirlerine şaşkınlıkla baktılar. Bu onlara bir bot üzerinde karşılaşmışlar gibi göründü. İlk İngilizce kelimelerini henüz öğrenmişlerdi. Bu onlara, onun [baba] Amerikalı anatomi profesöründen 100 üzerinden tam not almış olması gibi geldi. Annesi sanki mutfak alışverişleri için marketten yeni çıkmıştı.

Keşke onu oturma odasının eşiğinde görseydim.

Orada bir dakıkacık oturdu. Daha sonra babamın yanına sığıştı. Pahalı bir pikaba sahiptiler. Bach dinliyorlardı. O'na, benimle birazcık konuş, artık hiç konuşamıyoruz.

Yorgunum, dedi. Görmüyor musun? Bugün yaklaşık otuz hasta geldi. Hepsi hasta, konuş, konuş, konuş, konuş..... Müzik dinle, dedi. Sanırım, bir gün güzel bir parça yakalayacaksın. Yorgunum, dedi.

Ve sonra, O [anne] öldü.

²Hikâyenin kendisi ve Makale içerisinde yapılan tüm Türkçe'ye çeviriler makalenin yazarı tarafından yapılmıştır.